

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/973

z dnia 4 lipca 2018 r.

ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., której Unia jest stroną, przewiduje obowiązek ochrony, w tym utrzymania lub odtwarzania populacji poławianych gatunków na poziomach, które mogą zapewnić maksymalny podtrzymywalny połów (MSY).
- (2) Podczas Szczytu Zrównoważonego Rozwoju ONZ, który miał miejsce w Nowym Jorku w 2015 r., Unia i państwa członkowskie zobowiązały się, by do 2020 r. skutecznie uregulować odławianie, zaprzestać przelowień, nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów i destrukcyjnych praktyk połowowych oraz wdrożyć uzasadnione naukowo plany zarządzania w celu odbudowania w jak najkrótszym czasie stad ryb co najmniej do poziomów zdolnych do uzyskania MSY wynikającego z ich cech biologicznych.
- (3) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾ ustanowiono przepisy wspólnej polityki rybołówstwa (zwane dalej „WPRyb”) zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii. WPRyb powinna przyczynić się do ochrony środowiska morskiego, do zrównoważonego zarządzania wszystkimi gatunkami eksploatowanymi w celach handlowych, a w szczególności do osiągnięcia dobrego stanu środowiska do 2020 r., jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE ⁽⁴⁾.
- (4) Cele WPRyb obejmują między innymi zapewnienie rybołówstwa i akwakultury zrównoważonych pod względem środowiskowym w perspektywie długookresowej, stosowanie wobec zarządzania rybołówstwem podejścia ostrożnościowego oraz wdrożenie podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 75 z 10.3.2017, s. 109.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 29 maja 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 18 czerwca 2018 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

- (5) Aby zrealizować cele WPRyb, należy przyjąć szereg odpowiednich środków ochronnych w dowolnym połączeniu, takich jak plany wieloletnie, środki techniczne, ustalenie i przydział uprawnień do połowów.
- (6) Zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 podstawę planów wieloletnich stanowią będą opinie naukowe, techniczne i ekonomiczne. Zgodnie z tymi przepisami plan wieloletni ustanowiony niniejszym rozporządzeniem (zwany dalej „planem”) powinien zawierać cele, wymierne cele z wyraźnymi ramami czasowymi, punkty odniesienia do celów ochrony, środki ochronne oraz środki techniczne mające na celu unikanie i ograniczenie niezamierzonych połowów.
- (7) „Najlepsze dostępne opinie naukowe” powinno się rozumieć jako publicznie dostępne opinie naukowe, które opierają się na najnowszych danych naukowych i metodach, i które zostały wydane lub poddane przeglądowi przez niezależny organ naukowy uznany na szczeblu unijnym lub międzynarodowym.
- (8) Komisja powinna uzyskiwać najlepsze dostępne opinie naukowe dotyczące stad objętych planem. W tym celu Komisja powinna podpisać protokół ustaleń z Międzynarodową Radą Badań Morza (ICES). Opinie naukowe wydane przez ICES opierają się na planie i powinny przede wszystkim wskazywać przedziały F_{MSY} i punkty odniesienia dla biomasy, czyli MSY , $B_{trigger}$ oraz B_{lim} . Wartości te powinny zostać wskazane w odpowiednich opiniach dotyczących stad oraz, w stosownych przypadkach, we wszystkich publicznie dostępnych opiniach naukowych, np. w opiniach naukowych dotyczących połowów wielogatunkowych wydanych przez ICES.
- (9) W rozporządzeniach Rady (WE) nr 676/2007 ⁽¹⁾ i (WE) nr 1342/2008 ⁽²⁾ ustanowiono zasady zrównoważonej eksploatacji stad dorsza atlantyckiego, gładzicy i soli w Morzu Północnym i wodach z nim sąsiadujących. Te gatunki oraz inne stada denne są poławiane w połowach wielogatunkowych. Należy zatem ustanowić jeden plan wieloletni, w którym uwzględnione zostaną takie interakcje techniczne.
- (10) Ponadto wieloletni plan tego rodzaju powinien mieć zastosowanie do stad dennych oraz ich połowów w Morzu Północnym. Zalicza się do nich gatunki ryb spłaszczonych bocznie, grzbietobrzusznie i chrzęstnoszkieletowych oraz homarca (*Nephrops norvegicus*) i krewetkę północną (*Pandalus borealis*) występujące na dnie lub blisko dna słupa wody.
- (11) Niektóre stada denne są eksploatowane zarówno w Morzu Północnym, jak i w wodach z nim sąsiadujących. W związku z tym należy rozszerzyć zakres określonych w planie przepisów dotyczących wartości docelowych i środków ochronnych odnoszących się do stad eksploatowanych głównie w Morzu Północnym na obszary znajdujące się poza obrębem Morza Północnego. Ponadto w odniesieniu do zasobów rybnych znajdujących się w Morzu Północnym, lecz eksploatowanych głównie poza jego obrębem, w wieloletnich planach należy ustanowić wartości docelowe i środki ochronne dotyczące obszarów leżących poza Morzem Północnym, na których stada te są głównie eksploatowane, rozszerzając zakres tych wieloletnich planów, tak aby obejmowały one również obszar Morza Północnego.
- (12) Zakres geograficzny planu powinien opierać się na geograficznym rozmieszczeniu stad wymienionych w najnowszej opinii naukowej dotyczącej stad przekazanej przez ICES. Przyszłe zmiany geograficznego rozmieszczenia stad wymienionych w planie mogą być konieczne ze względu na dokładniejsze informacje naukowe lub migrację stad. W związku z tym Komisja powinna zostać uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dostosowujących geograficzne rozmieszczenie stad wymienionych w planie, jeżeli opinie naukowe dostarczone przez ICES wskazują na zmianę geograficznego rozmieszczenia odnośnych stad.
- (13) W przypadku gdy stada będące przedmiotem wspólnego zainteresowania są również eksploatowane przez państwa trzecie, Unia powinna współpracować z tymi państwami trzecimi z myślą o zapewnieniu, aby stada te były zarządzane w sposób zrównoważony i spójny z celami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a w szczególności z jego art. 2 ust. 2, a także z celami niniejszego rozporządzenia. W przypadku braku osiągnięcia formalnego porozumienia Unia powinna dołożyć wszelkich starań, by wypracować wspólne ustalenia odnośnie do połowów takich stad w celu umożliwienia zrównoważonego zarządzania, tym samym promując równe warunki działania dla unijnych przedsiębiorców.
- (14) Założeniem planu powinno być przyczynienie się do osiągania celów WPRyb, a w szczególności osiągnięcie i utrzymanie MSY docelowych stad, realizacja obowiązku wyładunku dotyczącego stad dennych podlegających limitom połowowym, propagowanie godziwych warunków życia ludzi, którzy utrzymują się z działalności połowowej, biorąc pod uwagę rybołówstwo przybrzeżne i aspekty społeczno-gospodarcze, oraz wdrożenie

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 676/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. ustanawiające wieloletni plan zarządzania połowami gładzicy i soli w Morzu Północnym (Dz.U. L 157 z 19.6.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1342/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2004 (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 20).

podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem. W planie należy także określić szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w wodach Unii na Morzu Północnym w odniesieniu do wszystkich stad gatunków, do których zastosowanie ma obowiązek wyładunku na mocy art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

- (15) Artykuł 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 zawiera wymóg ustalania uprawnień do połowów zgodnie z celami określonymi w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia oraz w sposób zgodny z celami, ramami czasowymi i marginesami ustalonymi w planach wieloletnich.
- (16) Należy ustanowić docelowy wskaźnik śmiertelności połowowej (F) odpowiadający celowi, jakim jest osiągnięcie i utrzymanie MSY jako przedziałów wartości, które są spójne z osiągnięciem MSY (F_{MSY}). Wspomniane przedziały oparte na najlepszej dostępnej opinii naukowej są niezbędne do zapewnienia elastyczności w uwzględnianiu zmian opinii naukowej, do przyczynienia się do wdrożenia obowiązku wyładunku oraz uwzględniania cech połowów wielogatunkowych. Przedziały F_{MSY} powinny być obliczane i przewidziane przez ICES, zwłaszcza w jej okresowej opinii dotyczącej połowów. W oparciu o plan mają one zapewnić maksymalnie 5 % ograniczenie wysokiego odłowu długoterminowego w stosunku do MSY, zgodnie z odpowiedzią ICES na „wniosek UE skierowany do ICES w sprawie dostarczenia wskaźników F_{MSY} dla wybranych stad Morza Północnego i Morza Bałtyckiego”. Górna granica przedziału jest ograniczona, aby prawdopodobieństwo spadku liczebności stada poniżej wartości B_{lim} nie przekraczało 5 %. Górna granica przedziału jest również zgodna z „zasadą doradczą” ICES, zgodnie z którą w przypadku, gdy stan biomasy tarłowej lub liczebności jest zły, wartość F należy zmniejszyć do wartości nieprzekraczającej górnej granicy równej wartości punktu F_{MSY} pomnożonego przez biomasę tarłową lub liczebność w roku obowiązywania całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC), podzielonego przez wartość MSY $B_{trigger}$. ICES wykorzystuje powyższe założenia oraz zasadę doradczą przy przedstawianiu opinii naukowych dotyczących śmiertelności połowowej i wariantów połowowych.
- (17) Do celów ustalania uprawnień do połowów należy co do zasady stosować górny pułap przedziałów F_{MSY} oraz – jeżeli stan danego stada zostanie uznany za dobry – w niektórych przypadkach wyznaczyć górną granicę. Ustalenie uprawnień do połowów do wysokości górnej granicy powinno być możliwe wyłącznie wówczas, gdy opinia naukowa lub dowody wskazują, że jest to niezbędne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do połowów wielogatunkowych lub do uniknięcia szkody dla stada spowodowanej dynamiką wewnątrz- lub międzygatunkową, lub w celu ograniczenia rocznych wahań wysokości uprawnień do połowów.
- (18) W przypadku stad, dla których wartości docelowe MSY są dostępne, oraz na potrzeby stosowania środków ochronnych, należy określić punkty odniesienia do celów ochrony wyrażone jako progowe poziomy biomasy tarłowej dla stad ryb oraz progowe poziomy liczebności dla homarca.
- (19) Należy przewidzieć odpowiednie środki ochronne, na wypadek gdyby wielkość stada zmalała poniżej tych poziomów. Środki ochronne powinny obejmować ograniczenie uprawnień do połowów i szczególne środki ochronne, w przypadku gdy w opinii naukowej wskazano potrzebę zastosowania środków naprawczych. Środki te należy uzupełnić wszelkimi innymi odpowiednimi środkami, takimi jak środki Komisji zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 lub środki państwa członkowskiego zgodnie z art. 13 tego rozporządzenia.
- (20) Należy przewidzieć możliwość ustanowienia wartości TAC dla homarca w rejonie ICES 2a i podobszarze 4, będącej sumą limitów połowowych ustanowionych dla każdej jednostki funkcjonalnej oraz dla prostokątów statystycznych ICES znajdujących się poza obrębem jednostek funkcjonalnych w tym obszarze TAC. Nie powinno to wykluczać jednak przyjęcia środków ochronnych dla określonych jednostek funkcjonalnych.
- (21) Jeżeli Rada bierze pod uwagę znaczący wpływ rybołówstwa rekreacyjnego w ramach uprawnień do połowów określonych stad, powinna ona mieć możliwość ustanowienia wartości TAC dla połowów przemysłowych, uwzględniającej wielkość połowów rekreacyjnych, lub przyjęcia innych środków ograniczających połowy rekreacyjne, takich jak limity ilościowe i okresy zamknięte.
- (22) Aby zapewnić zgodność z obowiązkiem wyładunku ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w planie należy przewidzieć dodatkowe środki zarządzania, które należy dokładniej określić zgodnie z art. 18 tego rozporządzenia.
- (23) Aby uniknąć powodujących zakłócenia przemieszczeń działalności połowowej, które mogłyby mieć negatywny wpływ na stan stada dorsza, należy utrzymać system upoważnień do połowów powiązanych z ograniczeniem całkowitej zdolności mocy silników statków rybackich w rejonie ICES 7d, jak to miało zastosowanie wcześniej na mocy rozporządzenia (WE) nr 1342/2008.

- (24) Zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy ustanowić termin składania wspólnych zaleceń przez państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes w zarządzaniu.
- (25) Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy ustanowić przepisy dotyczące oceny przeprowadzanej do dnia 6 sierpnia 2023 r., a następnie co pięć lat, której Komisja będzie poddawać odpowiedniość oraz skuteczność stosowania niniejszego rozporządzenia w oparciu o opinie naukowe. Okres ten umożliwia pełne wdrożenie obowiązku wyładunku, a także przyjęcie i wdrożenie zregionalizowanych środków oraz wykazanie ich wpływu na stada i połowy. Jest to również minimalny okres wymagany przez organy naukowe.
- (26) W celu dostosowania się do postępu technicznego i naukowego w odpowiednim czasie i w proporcjonalny sposób, oraz aby zapewnić elastyczność i umożliwić zmiany niektórych środków, zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w zakresie dostosowań w odniesieniu do stad objętych niniejszym rozporządzeniem wskutek zmian w geograficznym rozmieszczeniu stad, środków zaradczych i wdrożenia obowiązku wyładunku. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾. W szczególności, aby zapewnić równy udział w przygotowywaniu aktów delegowanych, Parlament Europejski i Rada powinny otrzymywać wszystkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni mieć możliwość systematycznego uczestniczenia w spotkaniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowywaniem aktów delegowanych.
- (27) W celu zapewnienia pewności prawa należy wyjaśnić, że środki czasowego zaprzestania przyjęte w celu zrealizowania założeń planu mogą być uznane za kwalifikujące się do wsparcia na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014⁽²⁾.
- (28) Rozporządzenia (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 powinny zostać uchylone,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wieloletni plan (zwany dalej „planem”) dotyczący następujących stad dennych w wodach Unii na Morzu Północnym (rejon ICES 2a, 3a oraz podobszar 4), w tym połowów eksploatujących te stada, oraz, w przypadku gdy stada te występują poza Morzem Północnym, w wodach z nim sąsiadujących:
- a) dorsz atlantycki (*Gadus morhua*) występujący w podobszarze 4 (Morze Północne) i w rejonach 7d (wschodnia część Kanału La Manche) oraz 3a.20 (cieśnina Skagerrak);
 - b) plamiak (*Melanogrammus aeglefinus*) występujący w podobszarze 4 (Morze Północne) oraz w rejonach 6a (wody na zachód od Szkocji) i 3a.20 (cieśnina Skagerrak);
 - c) gładzica (*Pleuronectes platessa*) występująca w podobszarze 4 (Morze Północne) i w rejonie 3a.20 (cieśnina Skagerrak);
 - d) czarniak (*Pollachius virens*) występujący w podobszarach 4 (Morze Północne) i 6 (wody na zachód od Szkocji i przy wyspie Rockall) oraz w rejonie 3a (cieśniny Skagerrak i Kattegat);
 - e) sola (*Solea solea*) występująca w podobszarze 4 (Morze Północne);
 - f) sola (*Solea solea*) występująca w rejonie 3a (cieśniny Skagerrak i Kattegat) oraz podrejonach 22–24 (zachodnia część Morza Bałtyckiego);
 - g) witlinek (*Merlangius merlangus*) występujący w podobszarze 4 (Morze Północne) i w rejonie 7d (wschodnia część kanału La Manche);
 - h) żabnica (*Lophius piscatorius*) występująca w rejonie 3a (cieśnina Skagerrak i Kattegat) i podobszarach 4 (Morze Północne) i 6 (przy wyspie Rockall i na zachód od Szkocji);
 - i) krewetka północna (*Pandalus borealis*) występująca w rejonach 4a część wschodnia (północna część Morza Północnego, Norwegan Deep) i 3a.20 (cieśnina Skagerrak);
 - j) homarzec (*Nephrops norvegicus*) w rejonie 3a (jednostka funkcjonalna 3–4);

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

- k) homarzec w podobszarze 4 (Morze Północne) według jednostki funkcjonalnej:
- homarzec w obszarze Botney Gut-Silver Pit (jednostka funkcjonalna 5),
 - homarzec w obszarze Farn Deep (jednostka funkcjonalna 6),
 - homarzec w obszarze Fladen Ground (jednostka funkcjonalna 7),
 - homarzec w obszarze Firth of Forth (jednostka funkcjonalna 8),
 - homarzec w obszarze Moray Firth (jednostka funkcjonalna 9),
 - homarzec w obszarze Noup (jednostka funkcjonalna 10),
 - homarzec w obszarze Norwegian Deep (jednostka funkcjonalna 32),
 - homarzec w obszarze Horn's Reef (jednostka funkcjonalna 33),
 - homarzec w obszarze Devil's Hole (jednostka funkcjonalna 34).

Jeżeli opinie naukowe wskazują na zmiany w geograficznym rozmieszczeniu stad wymienionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 16 zmieniające niniejsze rozporządzenie przez dostosowanie obszarów wymienionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu w celu odzwierciedlenia tej zmiany. Takie dostosowania nie mogą prowadzić do rozszerzenia obszarów występowania stad na obszary znajdujące się poza wodami Unii w podobszarach 2–7.

2. Jeżeli na podstawie opinii naukowej Komisja uzna, że należy zmienić wykaz stad wymienionych w akapicie pierwszym ust. 1, Komisja może przedłożyć wniosek w sprawie zmiany tego wykazu.
3. W odniesieniu do wód sąsiadujących, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zastosowanie mają wyłącznie art. 4 i 6 oraz środki dotyczące uprawnień do połowów zgodnie z art. 7.
4. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do przyłowów w Morzu Północnym podczas połowów stad wymienionych w akapicie pierwszym ust. 1. Jeżeli jednak przedziały F_{MSY} i środki ochronne powiązane z biomasa w odniesieniu do tych stad są ustalane na mocy innych aktów prawnych Unii ustanawiających plany wieloletnie, przedziały te i środki ochronne mają zastosowanie.
5. Niniejsze rozporządzenie określa także szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w wodach Unii na Morzu Północnym w odniesieniu do wszystkich stad gatunków, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku na mocy art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia, oprócz definicji zawartych w art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98⁽¹⁾, art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009⁽²⁾ i art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, i, stosuje się następujące definicje:

- 1) „przedział F_{MSY} ” oznacza przedział wartości wskazany w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności przekazanych przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES), gdzie wszystkie poziomy śmiertelności ryb w tym przedziale określają maksymalny podtrzymywalny połów (MSY) w perspektywie długoterminowej, z uwzględnieniem typu połowów i w obecnych przeciętnych warunkach środowiskowych bez znaczących skutków dla procesu reprodukcji danych stad. Ma on na celu zapewnienie maksymalnie 5 % ograniczenia wysokiego odłowu długoterminowego w stosunku do MSY. Ustala się go tak, aby prawdopodobieństwo, że biomasa stada tarłowego spadnie poniżej granicznego punktu odniesienia biomasy stada tarłowego (B_{lim}), nie przekraczało 5 %;
- 2) „ $MSY F_{lower}$ ” oznacza najniższą wartość w przedziale F_{MSY} ;
- 3) „ $MSY F_{upper}$ ” oznacza najwyższą wartość w przedziale F_{MSY} ;
- 4) „wartość punktu F_{MSY} ” jest wartością prognozy dotyczącej śmiertelności połowowej, która w ramach danego typu połowów i w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych określa długoterminowy MSY;
- 5) „niższy przedział F_{MSY} ” oznacza przedział zawierający wartości od $MSY F_{lower}$ do wartości punktu F_{MSY} ;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

- 6) „wyższy przedział F_{MSY} ” oznacza przedział zawierający wartości od wartości punktu F_{MSY} do $MSY F_{upper}$;
- 7) „ B_{lim} ” oznacza punkt odniesienia dla biomasy stada tarłowego wskazany w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności przekazanych przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES), poniżej którego może wystąpić zmniejszona zdolność reprodukcyjna;
- 8) „ $MSY B_{trigger}$ ” oznacza punkt odniesienia dla biomasy stada tarłowego, a w przypadku stad homarca – punkt odniesienia dla liczebności stada, wskazany w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności przekazanych przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES), poniżej którego należy podjąć konkretne i odpowiednie działania w zakresie zarządzania w celu zapewnienia, aby wskaźniki eksploatacji w połączeniu z naturalnymi wahaniami przyczyniły się do odbudowy stada powyżej poziomów, na których możliwe jest wytworzenie MSY w perspektywie długookresowej.

ROZDZIAŁ II

CELE

Artykuł 3

Cele

1. Plan ma na celu przyczynienie się do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w szczególności poprzez stosowanie ostrożnościowego podejścia do zarządzania rybołówstwem oraz zapewnienie, aby eksploatacja żywych zasobów morskich doprowadziła do odtworzenia i utrzymania populacji poławianych gatunków powyżej poziomów, które mogą zapewnić MSY .
2. Plan przyczynia się do wyeliminowania odrzutów poprzez unikanie i ograniczanie w miarę możliwości niezamierzonych połowów oraz do wdrożenia obowiązku wyładunku ustanowionego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do stad objętych limitami połowowymi i do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie.
3. W ramach planu wdraża się podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić minimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem morski. Plan jest spójny z unijnymi przepisami dotyczącymi środowiska, w szczególności z celem polegającym na osiągnięciu do 2020 r. dobrego stanu środowiska zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/56/WE.
4. W szczególności plan ma na celu:
 - a) zapewnienie, aby spełnione zostały warunki przedstawione we wskaźniku 3 zawartym w załączniku I do dyrektywy 2008/56/WE; oraz
 - b) przyczynienie się do osiągnięcia innych odnośnych wskaźników zawartych w załączniku I do dyrektywy 2008/56/WE proporcjonalnie do roli, jaką rybołówstwo odgrywa w ich spełnieniu.
5. Środki w ramach planu przyjmuje się zgodnie z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi. Jeżeli dane nie są wystarczające, zapewnia się porównywalny stopień ochrony odnośnych stad.

ROZDZIAŁ III

POZIOMY DOCELOWE

Artykuł 4

Cele

1. Docelowe wskaźniki śmiertelności połowowej zgodne z przedziałami F_{MSY} określonymi w art. 2 zostają osiągnięte tak szybko, jak to możliwe, w sposób progresywny i stopniowy do 2020 r. dla stad wymienionych w art. 1 ust. 1 oraz utrzymane w późniejszym okresie w granicach przedziałów F_{MSY} zgodnie z niniejszym artykułem.
2. O przedziały F_{MSY} opierające się na planie należy zwrócić się do ICES.
3. Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, gdy Rada określa uprawnienia do połowów dla danego stada, ustanawia je ona w granicach dostępnego w danym momencie niższego przedziału F_{MSY} dla tego stada.

4. Niezależnie od przepisów ust. 1 i 3 uprawnienia do połowów mogą zostać ustalone na poziomach niższych niż przedziały F_{MSY} .
5. Niezależnie od przepisów ust. 3 i 4 uprawnienia do połowów stada mogą zostać ustalone zgodnie z dostępnym w danym momencie wyższym przedziałem F_{MSY} dla tego stada, z zastrzeżeniem, że stado, o którym mowa w art. 1 ust. 1, znajduje się powyżej wartości $MSY B_{trigger}$:
 - a) jeżeli, na podstawie opinii lub dowodów naukowych, jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 3 w odniesieniu do połowów wielogatunkowych;
 - b) jeżeli, na podstawie opinii lub dowodów naukowych, jest to konieczne do uniknięcia poważnej szkody dla stada z powodu dynamiki wewnątrz- lub międzygatunkowej; lub
 - c) w celu ograniczenia do maksymalnie 20 % wahań w uprawnieniach do połowów między następującymi po sobie latami.
6. Uprawnienia do połowów ustala się w każdym przypadku w sposób zapewniający mniejsze niż 5 % prawdopodobieństwo, że biomasa stada tarłowego spadnie poniżej B_{lim} .

Artykuł 5

Zarządzanie stadami stanowiącymi przyłów

1. W odniesieniu do stad, o których mowa w art. 1 ust. 4, środki w zakresie zarządzania, w tym – w stosownych przypadkach – uprawnienia do połowów, są ustalane przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych opinii naukowych i zgodnie z celami określonymi w art. 3.
2. Stadami tymi zarządza się w ramach podejścia ostrożnościowego do zarządzania rybołówstwem określonego w art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, gdy odpowiednie informacje naukowe nie są dostępne.
3. Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w zarządzaniu połowami wielogatunkowymi w odniesieniu do stad, o których mowa w art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, uwzględnia się trudności w jednoczesnym prowadzeniu połowów ze wszystkich stad z zachowaniem MSY , zwłaszcza w sytuacjach, gdy prowadzi to do przedwczesnego zamknięcia łowiska.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI OCHRONNE

Artykuł 6

Punkty odniesienia do celów ochrony

Do ICES składane są wnioski o następujące punkty odniesienia do celów ochrony w celu ochrony pełnej zdolności reprodukcyjnej stad, o których mowa w art. 1 ust. 1, w oparciu o plan:

- a) $MSY B_{trigger}$ w przypadku stad, o których mowa w art. 1 ust. 1;
- b) B_{lim} w przypadku stad, o których mowa w art. 1 ust. 1.

Artykuł 7

Środki ochronne

1. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że w danym roku biomasa tarłowa stada, a w przypadku stad homarca – liczebność stada, któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1, spadła poniżej $MSY B_{trigger}$, przyjmuje się wszystkie odpowiednie środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego przywrócenia przedmiotowego stada lub przedmiotowej jednostki funkcjonalnej do poziomów przekraczających poziom umożliwiający osiągnięcie MSY . W szczególności, na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 3 i 5, uprawnienia do połowów ustala się na poziomie spójnym ze śmiertelnością połowową, zredukowaną do poziomu poniżej wyższego przedziału F_{MSY} z uwzględnieniem spadku biomasy.
2. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że biomasa stada tarłowego (a w przypadku stad homarca – liczebność stada) któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1, spadła poniżej B_{lim} , przyjmuje się dalsze środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego przywrócenia przedmiotowego stada lub przedmiotowej jednostki funkcjonalnej do poziomów przekraczających poziom umożliwiający osiągnięcie MSY . W szczególności te środki zaradcze mogą obejmować, na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 3 i 5, zawieszenie połowów ukierunkowanych na przedmiotowe stado lub przedmiotową jednostkę funkcjonalną i odpowiednie ograniczenie uprawnień do połowów.

3. Środki zaradcze, o których mowa w niniejszym artykule, mogą obejmować:
 - a) środki nadzwyczajne zgodnie z art. 12 i 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - b) środki zgodnie z art. 8 i 9 niniejszego rozporządzenia.
4. Wyboru środków, o których mowa w niniejszym artykule, dokonuje się przy uwzględnieniu charakteru, powagi, czasu trwania i powtarzalności sytuacji, w której biomasa stada tarłowego, a w przypadku stad homarca – liczebność stada, spada poniżej poziomów, o których mowa w art. 6.

Artykuł 8

Szczegółowe środki ochronne

Jeżeli opinie naukowe wskazują, że należy podjąć działania naprawcze celem ochrony jakiegokolwiek ze stad dennych, o których mowa w art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, lub jeżeli biomasa stada tarłowego i, w przypadku stad homarca, liczebność któregośkolwiek ze stad objętych art. 1 ust. 1 w danym roku spadną poniżej MSY B_{trigger}, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Takie akty delegowane mogą stanowić uzupełnienie niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie zasad dotyczących:

- a) cech charakterystycznych narzędzi połowowych, w szczególności wymiaru oczek, wielkości haka, konstrukcji narzędzia, grubości sznurka, wielkości narzędzia lub wykorzystania urządzeń zapewniających selektywność w celu zapewnienia lub poprawy selektywności;
- b) wykorzystania narzędzi połowowych, w szczególności czasu zanurzenia i głębokości rozmieszczenia narzędzi, w celu zapewnienia lub poprawy selektywności;
- c) zakazu lub ograniczenia prowadzenia połowów na określonych obszarach w celu ochrony ryb w okresie tarła i ryb młodych, ryb nieosiągających minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony bądź gatunków ryb innych niż docelowe;
- d) zakazu lub ograniczenia prowadzenia połowów lub stosowania niektórych rodzajów narzędzi połowowych w określonych okresach w celu ochrony ryb w okresie tarła i ryb młodych lub ryb nieosiągających minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony bądź gatunków ryb innych niż docelowe;
- e) określania minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony, aby zapewnić ochronę niedojrzałych organizmów morskich;
- f) innych cech związanych z selektywnością.

ROZDZIAŁ V

ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 9

Środki techniczne

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do następujących środków technicznych:
 - a) specyfikacji cech narzędzi połowowych i zasad dotyczących ich stosowania, w celu zapewnienia lub poprawy selektywności, zmniejszenia niezamierzonych połowów lub zminimalizowania negatywnego wpływu na ekosystem;
 - b) specyfikacji zmian lub dodatkowych urządzeń do narzędzi połowowych, w celu zapewnienia lub poprawy selektywności, zmniejszenia niezamierzonych połowów lub zminimalizowania negatywnego wpływu na ekosystem;
 - c) ograniczeń lub zakazu stosowania określonych narzędzi połowowych, a także prowadzenia działalności połowowej na określonych obszarach lub w określonych okresach, w celu ochrony ryb w okresie tarła, ryb poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony lub gatunków ryb innych niż docelowe lub w celu zminimalizowania negatywnego wpływu na ekosystem; oraz
 - d) określania minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony stad, do których zastosowanie ma niniejsze rozporządzenie, w celu zapewnienia ochrony młodych organizmów morskich.
2. Środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, muszą przyczyniać się do osiągnięcia celów określonych w art. 3.

ROZDZIAŁ VI

UPRAWNIENIA DO POŁÓWÓW

Artykuł 10

Uprawnienia do połowów

1. Przy rozdzielaniu dostępnych uprawnień do połowów zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie uwzględniają prawdopodobny skład połowów dokonywanych przez statki biorące udział w połowach wielogatunkowych.
2. Państwa członkowskie mogą – po powiadomieniu Komisji – wymienić się wszystkimi przyznanymi im uprawnieniami do połowów lub ich częścią zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
3. Nie naruszając art. 7 niniejszego rozporządzenia, TAC dla stada homarca w strefach ICES 2a i 4 może być sumą limitów połowowych dla jednostek funkcjonalnych oraz prostokątów statystycznych ICES znajdujących się poza jednostkami funkcjonalnymi.
4. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że połowy rekreacyjne wywierają znaczny wpływ na śmiertelność połowową określonego stada, Rada bierze je pod uwagę i może ograniczyć połowy rekreacyjne przy ustalaniu uprawnień do połowów w celu uniknięcia przekroczenia łącznych docelowych wskaźników śmiertelności połowowej.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY ODNOSZĄCE SIĘ DO OBOWIĄZKU WYŁADUNKU

Artykuł 11

Przepisy odnoszące do obowiązku wyładunku w wodach Unii na Morzu Północnym

W odniesieniu do wszystkich stad gatunków na Morzu Północnym, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie szczegółów tego obowiązku zgodnie z art. 15 ust. 5 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ VIII

DOSTĘP DO WÓD I ZASOBÓW

Artykuł 12

Upoważnienia do połowów i pułapy zdolności

1. Dla każdego z obszarów ICES, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, każde państwo członkowskie wydaje upoważnienia do połowów zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dla statków pływających pod jego banderą, które prowadzą połowy na tym obszarze. W takich upoważnieniach do połowów państwa członkowskie mogą także ograniczyć całkowitą zdolność połowową takich statków używających konkretnych narzędzi, wyrażoną w kW.
2. W odniesieniu do dorsza atlantyckiego we wschodniej części kanału La Manche (rejon ICES 7d), bez uszczerbku dla pułapów zdolności określonych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, całkowita zdolność połowowa statków mających upoważnienia do połowów wydane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, wyrażona w kW, nie może przekraczać maksymalnej zdolności połowowej statków, które w odnośnym obszarze ICES w 2006 r. lub 2007 r. prowadziły działalność przy użyciu jednego z następujących narzędzi:
 - a) włoki denne i niewody (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR) o wymiarach oczek sieci:
 - (i) równych 100 mm lub większych;
 - (ii) równych 70 mm lub większych, ale mniejszych niż 100 mm;
 - (iii) równych 16 mm lub większych, ale mniejszych niż 32 mm;
 - b) włoki rozprzowe (TBB) o wymiarach oczek sieci:
 - (i) równych 120 mm lub większych;
 - (ii) równych 80 mm lub większych, ale mniejszych niż 120 mm;

- c) pławnice, sieci oplątujące (GN);
- d) drygawice (GT);
- e) takle (LL).

3. Każde państwo członkowskie sporządza i prowadzi wykaz statków posiadających upoważnienie do połowów, o którym mowa w ust. 1, oraz udostępnia ten wykaz Komisji i pozostałym państwom członkowskim na swojej oficjalnej stronie internetowej.

ROZDZIAŁ IX

ZARZĄDZANIE STADAMI BĘDĄCYMI PRZEDMIOTEM WSPÓLNEGO ZAINTERESOWANIA

Artykuł 13

Zasady i cele zarządzania stadami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania Unii i państw trzecich

1. W przypadku gdy stada będące przedmiotem wspólnego zainteresowania są również eksploatowane przez państwa trzecie, Unia współpracuje z tymi państwami trzecimi z myślą o zapewnieniu, aby stada te były zarządzane w sposób zrównoważony, spójny z celami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a w szczególności z jego art. 2 ust. 2, oraz z celami niniejszego rozporządzenia. W przypadku braku osiągnięcia formalnego porozumienia Unia dokłada wszelkich starań, by wypracować wspólne ustalenia odnośnie do połowów takich stad w celu umożliwienia zrównoważonego zarządzania, tym samym promując równe warunki działania dla unijnych przedsiębiorców.
2. W kontekście wspólnego zarządzania stadami z państwami trzecimi Unia może wymieniać się uprawnieniami do połowów z państwami trzecimi zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ X

REGIONALIZACJA

Artykuł 14

Współpraca regionalna

1. Art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ma zastosowanie do środków, o których mowa w art. 8, 9 i 11 niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu zainteresowane państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes związany z zarządzaniem, mogą przedkładać wspólne zalecenia zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 po raz pierwszy nie później niż 6 sierpnia 2019 r., a następnie przed upływem dwunastu miesięcy od każdego przedłożenia oceny planu zgodnie z art. 15 niniejszego rozporządzenia. Mogą one również przedkładać takie zalecenia, kiedy uznają to za konieczne, w szczególności w przypadku wystąpienia nagłej zmiany w sytuacji któregośkolwiek ze stad, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie. Wspólne zalecenia w sprawie środków dotyczących danego roku kalendarzowego przedkłada się nie później niż w dniu 1 lipca roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy.
3. Uprawnienia przyznane na mocy art. 8, 9 i 11 niniejszego rozporządzenia nie naruszają uprawnień przyznanych Komisji na mocy innych przepisów prawa unijnego, w tym rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ XI

DZIAŁANIA NASTĘPCZE

Artykuł 15

Ocena planu

Do dnia 6 sierpnia 2023 r., a następnie co pięć lat, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wyników planu i jego wpływu na stada, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie oraz na połowy, w których eksploatowane są te zasoby, w szczególności w odniesieniu do realizacji celów określonych w art. 3.

ROZDZIAŁ XII

PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 16

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia, o których mowa w art. 1 ust. 1, art. 8, 9 i 11, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 5 sierpnia 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 1, art. 8, 9 i 11, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 1 ust. 1, art. 8, 9 i 11 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ XIII

WSPARCIE W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU MORSKIEGO I RYBACKIEGO

Artykuł 17

Wsparcie z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego

Środki czasowego zaprzestania przyjęte, aby zrealizować cele planu, uznaje się za czasowe zaprzestanie działalności połowowej do celów art. 33 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) nr 508/2014.

ROZDZIAŁ XIV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Uchylenie

1. Rozporządzenia (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 tracą moc.
2. Odesłania do uchylonych rozporządzeń traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 19***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 4 lipca 2018 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

K. EDTSTADLER

Przewodnicząca

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gatunków objętych zakazem połowów

Rozporządzenie, które ma zostać przyjęte na podstawie wniosku Komisji w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych (2016/0074(COD)), powinno zawierać między innymi przepisy dotyczące gatunków objętych zakazem połowów. Z tego powodu obydwie instytucje uzgodniły, że nie należy włączać wykazu dotyczącego Morza Północnego do obecnie przyjmowanego rozporządzenia (2016/0238(COD)).

Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli

Podczas nadchodzącego przeglądu rozporządzenia o kontroli (rozporządzenie (WE) nr 1224/2009) Parlament Europejski i Rada w stosownych przypadkach dodadzą w odniesieniu do Morza Północnego następujące przepisy dotyczące kontroli: uprzednie powiadomienia, wymogi dotyczące prowadzenia dziennika połowowego, wyznaczone porty oraz inne przepisy dotyczące kontroli.
